

แผนพัฒนาท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

“พัฒนาคคน พัฒนางาน สืบสานวัฒนธรรม”

เทศบาลตำบลสะอาด

อำเภอเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด

ประกาศเทศบาลตำบลขมิ้นสะอาด

เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ตามหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ โดยกระทรวงมหาดไทยได้ ชักซ้อมแนวทางการทบทวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) เพื่อให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งแผนปฏิบัติราชการประจำปีจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีกลุ่มจังหวัด สามารถบูรณาการ แผนงาน โครงการ กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาเทศบาล ตำบลขมิ้นสะอาดได้พิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๒ โดยนายกเทศมนตรีตำบลขมิ้นสะอาด ได้พิจารณาอนุมัติตามลำดับแล้ว

อาศัยอำนาจ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลขมิ้นสะอาด เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ รวมทั้งวางแผนทาง เพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(ลงชื่อ

(นายวิชัย วิชัย)

นายกเทศมนตรีตำบลขมิ้นสะอาด

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑-๖
๑. ด้านกายภาพ	
๒. ด้านการเมืองการปกครอง	
๓. ประชากร	
๔. สภาพสังคม	
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	
๖. ระบบเศรษฐกิจ	
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับมหภาค	๗-๓๖
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๓๗-๑๓๙
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๔๐-๑๔๑
๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	

คำนำ

เทศบาลตำบลชมสะอาด เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งกำหนดให้เป็นนิติบุคคล มีรายได้รายจ่าย มีการบริหารและมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นของตนเอง รวมทั้งมีภารกิจสำคัญในการปฏิบัติงาน เพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศชาติโดยรวม ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่สร้างกระบวนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติและดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น เทศบาลตำบลชมสะอาด จึงได้จัดทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) โดยรวบรวมข้อมูล ปัญหาความต้องการของชุมชนโดยส่วนรวมและสอดคล้องกับกลยุทธ์การพัฒนาที่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นกำหนด และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานการบริการสาธารณะและเป็นแนวทางในการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม งบเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

เทศบาลตำบลชมสะอาด

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ของเทศบาลตำบลชมสะอาด อำเภอเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

สภาพพื้นที่

พื้นที่ตำบลชมสะอาด ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล หมู่ที่ ๑ ซึ่งห่างจากอำเภอเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นระยะทางประมาณ ๖ กิโลเมตร เทศบาลตำบลมีพื้นที่ทั้งหมด ๒๓,๑๒๕ ไร่ หรือเนื้อที่ทั้งหมด ๓๗ ตาราง กิโลเมตร มีหมู่บ้าน ๙ หมู่บ้าน เป็นเทศบาลตำบลขนาดเล็กและพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบเหมาะแก่การเกษตร ที่ตั้งและอาณาเขต

สำนักงานเทศบาลตำบลชมสะอาด ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอเมยวดี ระยะทางห่างจาก ที่ว่าการอำเภอเมยวดี ๖ กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลบุงเลิศ อำเภอเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด และอำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลชุมพร อำเภอเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลเมยวดี อำเภอเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด และอำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

เนื้อที่

เทศบาลตำบลชมสะอาดมีเนื้อที่ ๓๗ ตารางกิโลเมตร หรือ มีพื้นที่ทั้งหมด ๒๓,๑๒๕ ไร่ โดยเป็นที่ดินรกร้างว่างเปล่า ประมาณ ๖๒๕ ไร่ ทำประโยชน์แล้วประมาณ ๑๗,๔๓๖ ไร่

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูงและเป็นลูกคลื่นลอนลาด มีแหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ ลำห้วยแดง ห้วยแก้งกอก ห้วยไผ่ ห้วยมะแลว นอกจากนี้ยังมีหนองน้ำธรรมชาติอยู่ทั่วทั้งตำบล ฉะนั้นพื้นที่ โดยทั่วไป จึงเหมาะสมแก่ การทำเกษตรกรรมซึ่งได้แก่ การทำนา ทำไร่และการปลูกพืชผัก เป็นต้น

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ เป็นแบบมรสุม มี ๓ ฤดู ได้แก่

ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่ เดือนมีนาคม – เมษายน
ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม – ตุลาคม
ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินทั่วไป เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ดินเหนียวปนทราย มีสีดินเป็นสีน้ำตาล มีการระบายน้ำดีปานกลาง ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ

๒. ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลขมิ้นสะอาด แบ่งเขตการปกครองตามกฎหมายปกครองท้องที่แบ่งออกเป็น ๙ หมู่บ้าน ซึ่งในเขตเทศบาลตำบลขมิ้นสะอาดทั้งหมด

๒.๒ การเลือกตั้ง

ตำบลขมิ้นสะอาดแบ่งการเลือกตั้งออกเป็นสองเขต เขต ๑ และเขต ๒ ซึ่งเขต ๑ มีจำนวน ๕ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑ บ้านขมิ้นสะอาด หมู่ที่ ๓ บ้านสะอาดสามัคคี หมู่ที่ ๖ บ้านหนองโน หมู่ที่ ๗ บ้านศรีอุดม หมู่ที่ ๘ บ้านปากช่องสามัคคี เขต ๒ มีจำนวน ๔ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๒ บ้านศรีสะอาดพัฒนา หมู่ที่ ๔ บ้านศรีบูรพา หมู่ที่ ๕ บ้านหนองสะเดา หมู่ที่ ๙ บ้านชัยเจริญ

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๔,๓๓๙ คน แยกเป็นชาย ๒,๑๑๘ คน หญิง ๒,๒๒๑ คน มีจำนวนครัวเรือน ๑,๓๑๔ ครัวเรือน ประชากรแยกเป็นรายหมู่บ้านดังนี้ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๓ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

หมู่บ้าน	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนประชากร (ชาย)	จำนวนประชากร (หญิง)	รวม
หมู่ที่ ๑ บ้านขมิ้นสะอาด	๒๑๕	๓๑๓	๓๒๙	๖๔๒
หมู่ที่ ๒ บ้านศรีสะอาดพัฒนา	๑๔๖	๒๔๑	๒๖๙	๕๑๐
หมู่ที่ ๓ บ้านสะอาดสามัคคี	๗๗	๑๒๙	๑๔๙	๒๗๘
หมู่ที่ ๔ บ้านศรีบูรพา	๑๖๑	๒๓๒	๒๔๙	๔๘๑
หมู่ที่ ๕ บ้านหนองสะเดา	๑๖๓	๒๕๙	๒๒๗	๔๘๖
หมู่ที่ ๖ บ้านหนองโน	๑๓๐	๒๒๙	๒๔๒	๔๗๑
หมู่ที่ ๗ บ้านศรีอุดม	๑๐๙	๒๐๙	๒๑๑	๔๒๐
หมู่ที่ ๘ บ้านปากช่องสามัคคี	๑๕๐	๒๕๙	๒๗๒	๕๓๑
หมู่ที่ ๙ บ้านชัยเจริญ	๑๖๓	๒๔๗	๒๗๓	๕๒๐
รวม	๑,๓๑๔	๒,๑๑๘	๒,๒๒๑	๔,๓๓๙

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	๙	แห่ง
- หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล	๓	แห่ง
- โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนวิถีพุทธ)	๑	แห่ง
- โรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส	๑	แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๒	แห่ง
- ศพด. บ้านสะอาดสามัคคี	จำนวน ผดต. ๔ คน	เด็กเล็ก ๕๘ คน
- ศพด. วัดโพธิ์ชัยศรี	จำนวน ผดต. ๓ คน	เด็กเล็ก ๓๐ คน

ข้อมูลด้านการศึกษา

สถานศึกษา	สถานศึกษา สังกัด	จำนวน โรงเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน ครู	จำนวน นักเรียน
ร.ร.ชุมชนบ้านขมบ้านสะอาด	สพฐ.	๑	๑๒	๒๐	๒๓๖
ร.ร.บ้านหนองโน	สพฐ.	๑	๘	๙	๖๗
รวม		๒	๒๐	๒๙	๓๐๓

๔.๒ สาธารณสุข

มีการให้บริการด้านสาธารณสุข โดยมีสถานบริการ ดังนี้

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านขมสะอาด ๑ แห่ง
- ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานประจำตำบล ๙ แห่ง
- อัตรการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐

๔.๓ อาชญากรรม

การลดอุบัติเหตุทางถนน และการดูแลรักษาความปลอดภัยในเทศกาลปีใหม่ สงกรานต์

- การจับกุมข้อหา เมาสุรา จำนวน ๔ ราย
- การจับกุมข้อหาไม่มีใบอนุญาตขับขี่ จำนวน ๘ ราย
- การจับกุมข้อหาไม่สวมหมวกนิรภัย จำนวน ๑๐ ราย
- การจับกุมมอเตอร์ไซด์ไม่ปลอดภัย จำนวน ๕ ราย

การรณรงค์ และประชาสัมพันธ์ (ความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน) จำนวน ๔ ครั้ง จำนวน ๓๕๐ คน

ผลการระดมกวาดล้างอาชญากรรม ก่อนเทศกาลปีใหม่ และสงกรานต์

- พ.ร.บ. อาวุธปืน จำนวน ๑ ราย
- พ.ร.บ. ยาเสพติด จำนวน ๖ ราย
- พ.ร.บ. การพนัน จำนวน ๒ ราย

๔.๔ ยาเสพติด

การป้องกันปราบปรามจับกุม คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

-การรณรงค์ และประชาสัมพันธ์ จำนวน ๓ ครั้ง จำนวน ๒,๐๐๐ คน

-อบรมชี้แจงเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด

-สถานศึกษา จำนวน ๕ ครั้ง จำนวน ๒๕๐ คน

-โครงการ D.A.R.E. จำนวน ๒ โรงเรียน

-การจับกุมข้อหาจำหน่ายยาเสพติด จำนวน ๒ ราย

-การจับกุมข้อหาครอบครองเพื่อจำหน่าย จำนวน ๑ ราย

-การจับกุมข้อหาอื่นๆ จำนวน ๒ ราย

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

- ศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้าน ๙ แห่ง

- เด็กกำพร้า / เด็กด้อยโอกาส ๕๑ คน

- ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ ๖๐๗ คน

- ผู้พิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพ ๑๓๔ คน

- ผู้ติดเชื้อเอดส์ ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ ๖ คน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมของตำบลขมสะอาด มีการคมนาคมติดต่อกับ จังหวัด อำเภอบ้านดง ตำบล และหมู่บ้านใกล้เคียงโดยทางรถยนต์ ดังนี้

- ถนนลาดยาง กรมทางหลวงหมายเลข ๒๔๑๘ ผ่านหมู่ที่ ๖,๗,๑,๒,๔ และ ๕ ติดต่อกับ อำเภอบ้านดง จังหวัดร้อยเอ็ด และตำบลชุมพร ตำบลเมยวดี อำเภอมะนัง จังหวัดร้อยเอ็ด

- ถนนลาดยางภายในตำบล ถนน อบจ. ร้อยเอ็ด ผ่านหมู่บ้านที่ ๓,๘ และ ๑ ติดต่อกับ ตำบลชุมพร

- ถนนลาดยาง อบจ. ร้อยเอ็ด ผ่านหมู่บ้านที่ ๑ และ ๒ ติดต่อกับตำบลบึงเลื้อ อำเภอมะนัง จังหวัดร้อยเอ็ด ถนนภายในหมู่บ้านส่วนใหญ่จะเป็นถนนคอนกรีต สำหรับถนนเพื่อการเกษตร เป็นถนนลูกรังหรือถนนดิน ซึ่งในช่วงฤดูฝนถนนเหล่านี้ จะเป็นหลุมเป็นบ่อไม่สะดวกต่อการคมนาคม

๕.๒ การไฟฟ้า

การไฟฟ้าหมู่บ้าน ทั้ง ๙ หมู่บ้าน มีไฟฟ้าเข้าถึงและมีประชากรทุกครัวเรือนใช้ไฟฟ้า

๕.๓ การประปา

มีน้ำประปาใช้ทั้ง ๙ หมู่บ้าน มีน้ำประปาเข้าถึงทุกครัวเรือนและประชากรทุกครัวเรือนใช้น้ำประปา

๕.๔ โทรศัพท์

การใช้บริการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์ จำนวน ๕ คู่สาย แบ่งเป็น

- โทรศัพท์สาธารณะมีผู้ดูแล ๑ คู่สาย

- โทรศัพท์สาธารณะ ๔ คู่สาย

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ไปรษณีย์เอกชน จำนวน ๑ แห่ง

๖. ระบบบริการเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

มีการเพาะปลูกข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง อ้อย มะละกอ เป็นต้น

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ วัดและสำนักสงฆ์เป็นศูนย์รวมในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา และงานประเพณีต่าง ๆ มีสถาบันและองค์การทางศาสนาดังนี้

- วัด / สำนักสงฆ์ จำนวน ๖ แห่ง ได้แก่

๑. วัดปราสาทวิชัย

๒. วัดหนองไผ่ล้อม

๓. วัดป่าข่มสะอาด

๔. วัดชัยเจริญ

๕. วัดโพธิ์ชัยศรี

๖. วัดป่าไพรสันต์

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

-ประเพณีบุญข้าวจี	เดือนกุมภาพันธ์
-ประเพณีบุญผะเหวด	เดือนมีนาคม
-ประเพณีสงกรานต์	เดือนเมษายน
-ประเพณีบุญบั้งไฟ	เดือนพฤษภาคม
-ประเพณีเข้าพรรษา	เดือนกรกฎาคม
-ประเพณีออกพรรษา	เดือนตุลาคม
-งานบุญกฐิน,งานลอยกระทง	เดือนพฤศจิกายน

๘. ททรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำห้วย	๔	สาย
- บึง,หนองและอื่น ๆ	๑๑	แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	๑๓	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	๕๖	แห่ง
- บ่อโยก	๓๙	แห่ง
- ถังเก็บน้ำฝน แบบ ฝ.๓๓	๓๘	แห่ง
- ถังเก็บน้ำ คสล. ความจุ ๕๐ ลบ.ม.	๘	แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

มีป่าไม้ปานกลางและป่าไม้หนาแน่นบริเวณที่สาธารณะประโยชน์ เช่น ดอนปู่ตาบ้านหนองโน ดอนปู่ตาหนองแคน ดอนปู่ตาหนองไผ่ โคกหนองแสง

๘.๓ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ทรัพยากรดิน

ลักษณะดินทั่วไป เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ดินเหนียวปนทราย มีสีดินเป็นสีน้ำตาล มีการระบายน้ำดีปานกลาง ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ

- ทรัพยากรน้ำ

มีแหล่งน้ำสำคัญอยู่ ๔ แห่ง คือ ลำห้วยไผ่ ลำห้วยมะแซว ลำห้วยแก้งกอก ลำห้วยแดง ลำห้วยเลิงแคน มีน้ำตลอดปี แต่มีน้ำน้อยและตื้นเขิน

- ทรัพยากรป่าไม้

มีป่าไม้ปานกลางและป่าไม้หนาแน่นบริเวณที่สาธารณะประโยชน์ เช่น ดอนปู่ตาบ้านหนองโน ดอนปู่ตาหนองแคน ดอนปู่ตาหนองไผ่ โคกหนองแสง

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

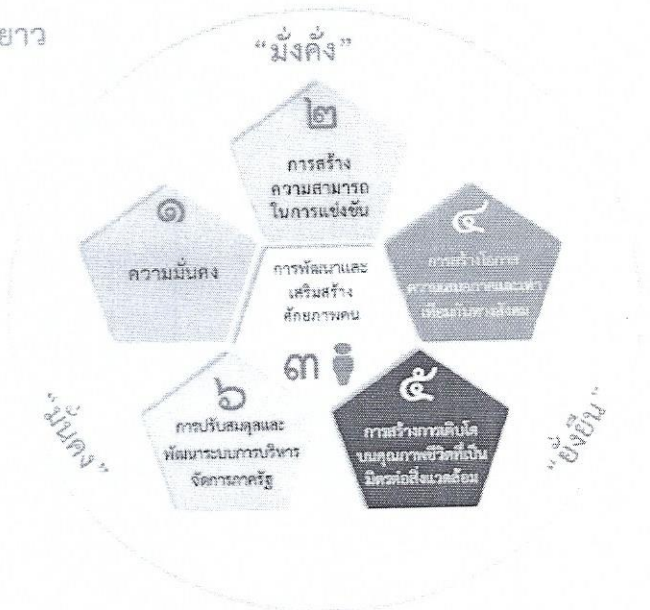
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

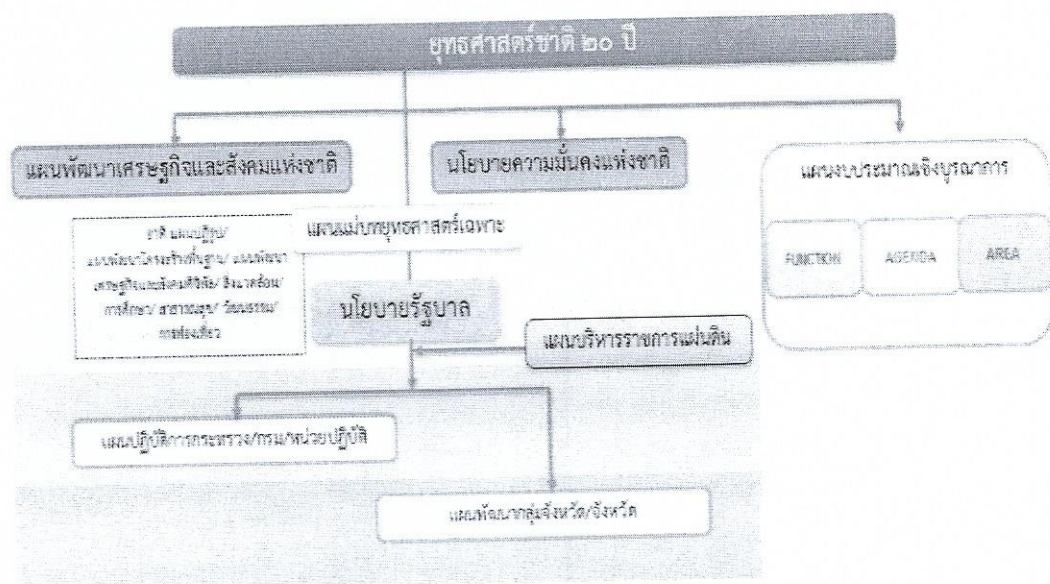
การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลชมสะอาดมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และ โดยกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความผาสุกของทุกฝ่าย สังคมมีความมั่นคง เสนอภาคและ
เป็นธรรม และเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพัฒนาการปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย

๒. วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดียิ่งกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- * การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงที่อาจในประเทศ และภายนอกประเทศ ในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- * ประเทศไทยมีความมั่นคงในอารักขาและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่ยึดมั่นเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มีค้ำประกันสิทธิในการบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- * สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถแก้ไขข้อพิพาทที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน มีความเอื้อเฟื้อ ครอบคลุม มีความอบอุ่น
- * ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีพ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- * สถานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- * ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- * เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อการคมนาคมขนส่ง การเงิน การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- * ความสมบูรณ์ในทุน ที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครือข่ายหรือเครือข่ายธุรกิจ ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- * การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รวยได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติที่หมดสิ้นไม่สร้างภาระทางสิ่งแวดล้อมต่อคนรุ่นถัดไป ความสามารถในการรองรับและเยียวยาผลกระทบ
- * การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อส่วนรวมอย่างสมัครใจ
- * มีปัจจัยสนับสนุนอย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อยุติความเหลื่อมล้ำอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- * ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ และช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจหมู่บ้าน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจหมู่บ้านและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัว

ในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของ

หมู่บ้าน

- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบ

การบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลาดังกล่าวนอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๕.๑ สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่เข้าใจ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อวางรากฐานของประเทศในระยะยาวให้มุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สอดคล้องเชื่อมโยงและรองรับการ พัฒนาอย่างต่อเนื่องกัน ไปตลอด ๒๐ ปี ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) โดยมีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

๑ หลักการ

หลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลัก “ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ที่ต่อเนื่องจาก ๒ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ และยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการ เจริญเติบโตจากการเพิ่มผลผลิตภาพ การผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม

สำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ยึดวิสัยทัศน์ของกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการ พัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในขณะที่การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆ ของแผนพัฒนาฯ ได้ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙ ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็น กรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปี โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดต้องสอดคล้องกับกรอบเป้าหมาย การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่องค์กรระหว่างประเทศกำหนดขึ้น อาทิ การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development goals : SDGs) ที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น เป็นต้น ส่วนแนวทางการ พัฒนา ได้บูรณาการนโยบายหรือประเด็นพัฒนาที่สำคัญของประเด็นการปฏิรูปประเทศ ๓๗ วาระ และ ไทยแลนด์ ๔.๐

การจัดทำแผน ขับเคลื่อน และการติดตามประเมินผล เน้นกระบวนการมีส่วนร่วม ทั้งจากภาครัฐ เอกชน ประชาชน และภาคการศึกษา ในทุกพื้นที่ของประเทศ เป็นกลไกประชารัฐที่รวมพลัง ให้ สามารถกำหนดเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา รวมทั้งแผนงานโครงการสำคัญที่ตอบสนองความต้องการและ แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างสอดคล้องกับภูมิสังคมและเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปี

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒.๑ วัตถุประสงค์

๒.๑.๑ เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบ วินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจน เป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๒.๑.๒ เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมใน การเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๒.๑.๓ เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๒.๑.๔ เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถ สนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๒.๑.๕ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมี การท างานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๒.๑.๖ เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยการพัฒนามากและเมือง เพื่อรองรับการพัฒนายกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๒.๑.๗ เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับ อนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

๒.๒ เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๒.๒.๑ คนไทยมีคุณ ลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและ พฤติกรรมตาม บรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้ เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญ งอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๒.๒.๒ ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานราก มีความ เข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มี คุณภาพ อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๒.๒.๓ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่ เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและ ขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการ ผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ชั้นสูง ใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการ ให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความ เหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการ ขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๒.๒.๔ พันทาธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่ เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของ พื้นที่ ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการ จัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ ในเกณฑ์ มาตรฐาน

๒.๒.๕ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้าง ภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และ ความคิดใน สังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่ง สินค้าและค้า มนุษย์ลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วม ในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการ พัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่า การลงทุนและการส่งออกของไทยใน อนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๒.๒.๖ มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชน ดำเนินการแทนได้ ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหาร จัดการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบัน การจัดการนานาชาติและ อันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบ งบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มี ความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาใน ด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และ ทักษะของแรงงาน ไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับ ๑๒ วัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทักษะคิด และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาใน ระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทักษะคิด และพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถ เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การพัฒนา ในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม ในสังคมไทยมีความ คืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของ คุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความ เหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่ม โอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของ ภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มี ความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับ ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซา และข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้ง ฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า การพัฒนา ๕ ปีต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการ ผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกัน มากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน ทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้น เกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรรมรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยวสามารถ ท รายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาค การเงินมี ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันสภาพ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้ง การดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความ หลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่ม สูงขึ้น ตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทาง ธรรมชาติมีความ ผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต

ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการ ลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่ม ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิด จากสาธารณภัย

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความ มั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่ม บทบาทของ ประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัย คุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบัน พระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไข ปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสใน การศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความ มั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัย คุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติมี ความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัย คุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมี การบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่ส าคัญต่อการ พัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาด ประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการ ยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความยุติธรรมได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบใน สังคมไทย

การพัฒนาระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่าง จริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและ การให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และ การลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และ ปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มี ข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ

การพัฒนาระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงานและลด ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบ ขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานใน กรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานใน ภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการ อำนาจความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการ ใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการ พัฒนาด้านสาธารณูปการ (น้ำประปา)

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้าน แรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับ ประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่ สังคมนวัตกรรมได้

การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของ ประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับ ความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อ เสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของ ประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนา เมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัว ของการพัฒนาในกรุงเทพฯและภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของ ไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจาย รายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการ ลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือ ระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการ พัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการ ขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนิน นโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาด ใหม่ฯ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับ ประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค

ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียง เศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและ ภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวทางการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งเทศบาลตำบลขมิ้นสอาดนั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวทางการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาศูนย์บริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

➤ แผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

จังหวัดร้อยเอ็ด ได้นำผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไป ปัญหาและความต้องการของประชาชนตลอดจนการประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของจังหวัด โดยนำมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค แล้วประเมินศักยภาพการพัฒนาพร้อมกับประเด็นการพัฒนาตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ยุทธศาสตร์รายสาขา ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของประเทศ และยุทธศาสตร์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด มาจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ สรุปได้ ดังนี้

๑. วิสัยทัศน์จังหวัดร้อยเอ็ด

“เป็นจังหวัดที่มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคม บนพื้นฐานแหล่งผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่ม ข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง เอื้อต่อการลงทุนของภาคเอกชน และเป็นเมืองน่าเที่ยว น่าอยู่”

๒. พันธกิจ

๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรม เพิ่มศักยภาพการบริหารทรัพยากรและสินค้าการเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัย

๒.๒ พัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน เชื่อมโยงการบริการ สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมทั้ง วัฒนธรรม ค่านิยม และประเพณีที่ดีงาม สามารถผสมผสานกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมสมัยใหม่ได้อย่างกลมกลืน

๒.๓ พัฒนาค้นให้มีคุณภาพ สร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ ให้ภาคประชาสังคม และส่งเสริมให้มีการดำเนินชีวิตตามแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยกย่องคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. เป้าประสงค์ร่วม

- ๓.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เติบโตเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี
- ๓.๒ สังคมมีความมั่นคงปลอดภัย และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามเกณฑ์มาตรฐาน

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิและสินค้าการเกษตร ฐานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และอาหารปลอดภัย
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว การบริการ การค้า การผลิต และการลงทุน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกย่องคุณภาพชีวิต และสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชนและสังคม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีคุณภาพและยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ รักษาความมั่นคงภายใน และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๕. กลยุทธ์ตามประเด็นยุทธศาสตร์

- ๕.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิและสินค้าการเกษตร ฐานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และอาหารปลอดภัย

เป้าประสงค์

- ๑. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตร
- ๒. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัดเติบโตเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัด
 - ๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น (๑๐ กิโลกรัมต่อปี)
 - ๒. ร้อยละของจำนวนแปลงฟาร์มเป้าหมายที่ปลูกข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตรได้รับมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ ๘๐ ต่อปี)
 - ๓. มูลค่าการจำหน่ายสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕ ละปี)
 - ๔. ร้อยละของหมู่บ้านมีตลาดสินค้าเกษตรชุมชนในปี ๒๕๖๔ (ร้อยละ ๗๐ ของหมู่บ้านทั้งจังหวัด)

กลยุทธ์

- ๑. พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้และพื้นที่ที่มีศักยภาพของจังหวัดเป็นเขตเศรษฐกิจข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง
- ๒. พัฒนาระบบการผลิต การแปรรูปข้าวหอมมะลิ และสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์ทุกขั้นตอน
- ๓. สนับสนุน ส่งเสริมเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร ให้เข้มแข็งพึ่งตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔. ส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรในท้องถิ่น และตลาดอิเล็กทรอนิกส์อย่างทั่วถึง

๕.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนากองทุนท่องเที่ยว การบริการ การค้า การผลิต และการลงทุน

เป้าประสงค์

๑. เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน
๒. เศรษฐกิจดี และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคนอกการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕ ต่อปี)
๒. ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด (ระดับ)
๓. มูลค่าการลงทุนของภาคการค้า การอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการบริการของจังหวัดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕ ต่อปี)
๔. ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคนอกการเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕)
๕. มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนและ OTOP (ร้อยละ ๕)

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลักสามเหลี่ยมสาเกตนคร และพื้นที่ที่มีศักยภาพรวมทั้งกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมที่ดึงดูด
๒. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน
๓. ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค เพื่อการค้าและส่งออกโดยมุ่งเน้นอุตสาหกรรมสีเขียว
๔. ยกระดับผู้ประกอบการและสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเครือข่าย OTOP วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) กับภาคอุตสาหกรรม

๕.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิต และสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชนและสังคม

เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้คนได้รับการพัฒนาเหมาะสมด้านวัย มีคุณภาพ เป็นคนดีคนเก่ง มีอาชีพมีรายได้
๒. เป็นเมืองที่น่าอยู่ บนพื้นฐานเศรษฐกิจดี สังคมปลอดภัย สภาพแวดล้อมดีมีความมั่นคง และยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของเด็กและเยาวชนได้รับการเรียนรู้ พัฒนาทักษะชีวิตตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ร้อยละ ๑๐๐ ต่อปี)
๒. ร้อยละของผู้ป่วยด้วยโรคมะเร็ง เบาหวาน และความดันโลหิตสูงรายใหม่ลดลง (ร้อยละ ๙๐ ต่อปี)
๓. ร้อยละของผู้สูงอายุเข้าสู่ระบบการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (ร้อยละ ๙๕ ต่อปี)
๔. ร้อยละของผู้ที่อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงาน (ร้อยละ ๘๐ ในปี ๒๕๖๔)
๕. ร้อยละของครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ลดลง (ร้อยละ ๕๐ ต่อปี)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาคนทุกช่วงวัย และเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้รองรับการเปลี่ยนแปลง
๒. พัฒนาระบบสุขภาพเชิงป้องกัน ด้วยเทคโนโลยีสุขภาพ สปา และเทคโนโลยีการแพทย์
๓. พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุรองรับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และการจัดสวัสดิการสังคมให้มีคุณภาพ

๔. สร้างและพัฒนาแรงงานไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง รวมทั้งนำเข้าสู่ระบบประกันสังคม

๕. สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ให้หลุดพ้นจากความยากจน

๖. พัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม

๕.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีคุณภาพและยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. เกษตรมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี

๒. คำนึงความอุดมสมบูรณ์ สร้างความสมดุลแก่ระบบนิเวศน์ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของหมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี (ร้อยละ ๑๐๐ ต่อปี)

๒. จำนวนพื้นที่ป่าได้รับการฟื้นฟูและปลูกป่าเพิ่มขึ้น (จำนวน ๔,๐๐๐ ไร่/ปี)

๓. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยตกค้าง ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ (ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๔)

๔. จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาเข้าสู่ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรม (ร้อยละ ๑๐๐)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาแหล่งน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ

๒. ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์ในพื้นที่ต้นน้ำ ป่าเสื่อมโทรมและป่าชุมชน

๓. บริหารจัดการลดปริมาณขยะมูลฝอยและการกำจัดตามหลักวิชาการ รวมทั้ง ปัญหาสิ่งแวดล้อมอื่น

๔. ส่งเสริมการผลิตพลังงานทดแทนในชุมชนและท้องถิ่น

๕.๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ รักษาความมั่นคงภายใน และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับการจากหน่วยงานภาครัฐด้วยความเสมอภาค และเป็นธรรม

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของจำนวนคดีอาชญากรรมในคดี ๕ กลุ่ม จับกุมผู้กระทำความผิด (ร้อยละ ๘๕)

๒. ร้อยละของจำนวนเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ของศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดร้อยเอ็ดได้รับการแก้ไข (ร้อยละ ๙๕)

๓. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อหน่วยงานภาครัฐ (ร้อยละ ๙๐)

๔. ร้อยละการเบิกจ่ายงบประมาณในภาพรวมของจังหวัด (ร้อยละ ๙๖)

๕. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแนวทางป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ระดับ ๕)

กลยุทธ์

๑. เพิ่มศักยภาพรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายในจังหวัด
๒. ลดปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เพื่อความปลอดภัยให้สังคม
๓. เพิ่มศักยภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ
๔. ส่งเสริมการบริหารแบบบูรณาการ และแบบประชารัฐ ภายใต้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

วิสัยทัศน์

“เป็นท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคม ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงผ่านกลไกประชารัฐ”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ให้มีคุณภาพ เพื่อการสร้างโอกาสสร้างอาชีพ รายได้ยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง

๒. ส่งเสริมการสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรับรองการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ประสานพลังทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนจากภายในจังหวัด

เป้าประสงค์รวม

๑. ท้องถิ่นมีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒. มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการเชื่อมโยงเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งครอบครัว ชุมชน และสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างเสริมสมรรถนะประชาชนและพลังทางสังคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการเชื่อมโยงเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

๑. เป็นท้องถิ่นที่น่าอยู่ มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ที่ได้มาตรฐานเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)

๒. จำนวนชลประทานเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)

๓. จำนวนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟู (จำนวน ๕,๐๐๐ไร่/ปี)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาโครงสร้างที่เป็นระบบและได้มาตรฐาน

๒. บริหารจัดการน้ำ พัฒนาชลประทานและเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

๓. พัฒนาด้านผังเมือง การควบคุมอาคาร กำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๔. บำรุงรักษาป่าและน้ำอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีระบบนิเวศที่เหมาะสม โดยมีการบูรณาการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งครอบครัว ชุมชน และสังคม

เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาให้พลเมืองมีคุณภาพ มีงานทำ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ
๒. เพื่อพัฒนาชุมชนในท้องถิ่นเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง สมานฉันท์ เกื้อกูล เอื้ออาทรต่อกัน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของเด็ก/นักเรียน และเยาวชน ได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ร้อยละ ๑๐๐)
๒. ร้อยละของประชาชนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาดำรงชีวิต (ร้อยละ ๘๕)
๓. ร้อยละของแรงงานได้พัฒนาสู่แรงงานมีฝีมือ (ร้อยละ ๕๐)
๔. ร้อยละของประชาชนเข้าถึงสวัสดิการด้านสาธารณสุขของรัฐ (ร้อยละ ๘๐)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาค้นทุกช่วงวัย สร้างสังคมแก่การเรียนรู้ ด้านการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบ สืบทอดองค์ความรู้ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. พัฒนาประชาชนในจังหวัดให้ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ใช้ชีวิตแบบพอเพียงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ลดต้นทุนให้กับสินค้าและบริการ
๓. พัฒนาศักยภาพแรงงานทั้งแรงงานในระบบ และแรงงานนอกระบบ แรงงานวิสาหกิจชุมชน ไปสู่แรงงานที่มีความรู้ มีฝีมือ ความเชี่ยวชาญ
๔. พัฒนาสวัสดิการสังคม การส่งเสริมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขอนามัยและสภาพแวดล้อม การป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อ ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชน และการเข้าถึงการรักษาของผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและประชาชนทั่วไป

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน
๒. เพื่อเพิ่มสินค้าการเกษตรของจังหวัด

ตัวชี้วัด

๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มอาชีพต่างๆ เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕ ต่อปี)
๒. แหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่สร้างขึ้น และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเพิ่มเติมขึ้น (จำนวน ๒๐/ปี)
๓. มูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การบริการ การผลิต การค้าเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕/ปี)
๔. จำนวนวัดกรรมทางการเกษตรที่เพิ่มขึ้น (จำนวน ๕ โครงการ)

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นแก่คนในชุมชน เพื่อเพิ่มคุณค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชนและมุ่งเน้นให้เกิดการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. พัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นพื้นที่เป้าหมายทางการท่องเที่ยวการสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ การบริการ การผลิต การค้า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการบริการจังหวัด
๓. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร ผลผลิตของกลุ่มอาชีพต่างๆ ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยชีวภาพ การลดต้นทุนการผลิต และการใช้พลังงานทดแทน

๔.พัฒนากระบวนการผลิตสินค้าการเกษตรด้วยนวัตกรรม ให้เป็นเกษตรปลอดภัย สู่มาตรฐานสากล เกษตรอินทรีย์ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างเสริมสมรรถนะประชาชนและพลังทางสังคม

เป้าประสงค์

๑.เพื่อสร้างความร่วมมือของรัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

๒.ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนประชาชนมีความสำนึกพลเมืองเพิ่มขึ้น (จำนวน ๑๒,๐๐๐ คน/ปี)

๒. ร้อยละการมีส่วนร่วมของพลเมืองในโครงการพัฒนาต่างๆ (ร้อยละ ๑๐๐)

๓. ร้อยละของความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง (ร้อยละ ๑๐๐)

กลยุทธ์

๑.ส่งเสริมประชาธิปไตย สนับสนุนประชาธิปไตยภาคพลเรือน การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน คำนึงถึงหลักนิติธรรม ความโปร่งใส การรับผิดชอบ ความคุ้มค่า การมีส่วนร่วม และมีความคุณธรรม จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทุกระบวนการของประชาชน เพื่อแก้ปัญหา การปฏิรูป และการพัฒนาท้องถิ่นในทุกๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง

๓.การบริหารแบบบูรณาการ และแบบประชารัฐ

๔.การสร้างความสงบ ความผาสุก ความมั่นคงในชีวิต การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การสร้างโอกาสในการเข้าถึงหรือได้รับสิทธิและสวัสดิการของรัฐอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลขมิ้นสอาด เพื่อดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ พัฒนาคมน พัฒนางาน สืบสานวัฒนธรรม ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน กำหนดไว้ ๔ กลยุทธ์

๑.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน และร่องระบายน้ำ

๑.๒ จัดให้มีและบำรุงรักษาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

๑.๓ จัดให้มีและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๑.๔ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาภูมิทัศน์และผังเมือง

๒. ยุทธศาสตร์ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต กำหนดไว้ ๔ กลยุทธ์

๒.๑ ส่งเสริมอาชีพให้สามารถมีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย

๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ และนอกระบบให้มีประสิทธิภาพ

๒.๔ ส่งเสริมและพัฒนาทางด้านสาธารณสุข สุขภาพและพละนาถัยของประชาชน

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย กำหนดไว้ ๓ กลยุทธ์

๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตย

๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๓.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๔. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดไว้ ๒ กลยุทธ์

๔.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาป่าไม้และน้ำ

๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการศาสนา วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น กำหนดไว้ ๑ กลยุทธ์

๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางศาสนา งานประเพณีท้องถิ่น วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี กำหนดไว้ ๓ กลยุทธ์

๖.๑ ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๖.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมทุกระดับ

๖.๓ ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพ

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ประชาชนได้รับการบริการขั้นพื้นฐาน ทั้งสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ อย่างเพียงพอ
๒. ตำบลมีภูมิทัศน์ และสภาพแวดล้อมที่ดูน่าอยู่
๓. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๔. ประชาชนได้รับการศึกษา มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดี
๕. มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น
๖. ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่ดี อยู่อย่างมีความสุข
๗. ประชาชนมีอาชีพพึ่งตนเองได้ และมีรายได้เพียงพอ

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห่มสอาดมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๕
- ๒) ในเขตเทศบาลตำบลพรสวรรค์มีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๐
- ๓) ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ ๙๐ และศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่
- ๔) ประชาชนในเขต เทศบาลตำบลห่มสอาดร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา – วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา
- ๕) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐
- ๖) หมู่บ้านมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้มากขึ้น

- ๓) หมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลชมสะอาดร้อยละ ๖๐ น่ายุอย่างสงบสุข
- ๔) การบริการจัดการของเทศบาลตำบลชมสะอาดมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ ๖๐
- ๕) การบริการจัดการของเทศบาลตำบลชมสะอาดมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ ๖๐

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

- ๑) ด้านการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว
- ๒) ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม
- ๓) ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
- ๔) สภาพแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้หมู่บ้านน่ายุอย่างสงบสุข
- ๕) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๖ กลยุทธ์

- ๑) จัดให้มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ อย่างเพียงพอและทั่วถึง
- ๒) การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์
- ๓) จัดระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
- ๕) ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- ๖) ส่งเสริมให้ประชาชน มีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงปราศจากโรคภัย
- ๗) ส่งเสริมอาชีพและความมีรายได้ของประชาชน

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลขมิ้นสอาด

๑. พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน และร่องระบายน้ำ

๑.๒ จัดให้มีและบำรุงรักษาสถานะภูมิทัศน์และสาธารณูปการ

๑.๓ จัดให้มีและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๑.๔ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาภูมิทัศน์และผังเมือง

๒. พัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๒.๑ ส่งเสริมอาชีพให้สามารถมีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย

๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ และนอกระบบให้มีประสิทธิภาพ

๒.๔ ส่งเสริมและพัฒนาทางด้านสาธารณสุข สภาพและพละการนันทนาการของประชาชน

๓. พัฒนาด้านการจัดระเบียบสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย กำหนดไว้ ๓ แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาประชาชนโดย

๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น เพื่อตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชน

NPK SAO-Positioning

ขับเคลื่อนนโยบายผู้บริหาร ในการให้บริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่

๕. พัฒนาด้านการศาสนา วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางศาสนา งานประเพณีท้องถิ่น วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔. พัฒนาการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาป่าไม้และน้ำ

๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

๖. พัฒนา ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

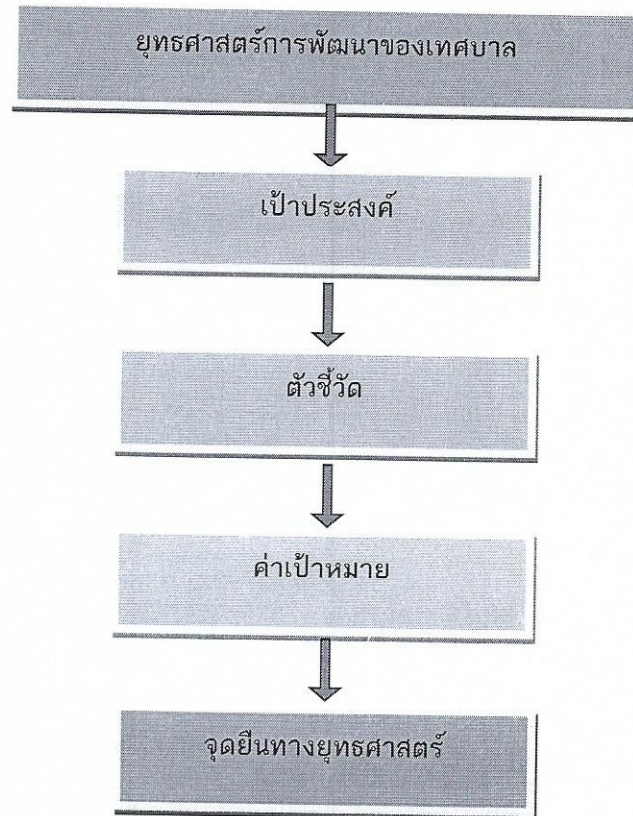
๖.๑ ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๖.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมทุกระดับ

๖.๓ ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพ

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลขมิ้นสะอาดมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลตำบลขมิ้นสะอาด ได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. จุดแข็ง (S : Strength)

๑.) ด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน

๑. มีเส้นทางสัญจรเป็นไปด้วยความสะดวก เนื่องจากมีถนนทางหลวงหมายเลข ๒๔๑๘
๒. มีระบบประปาเพิ่มขึ้นทำให้น้ำอุปโภค บริโภคตลอดปี
๓. การคมนาคมระหว่างหมู่บ้านสะดวก
๔. เป็นแหล่งปลูกอ้อยคุณภาพดี
๕. ประชาชนส่วนใหญ่อาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง และการเลี้ยงสัตว์ ฯลฯ
๖. มีกองทุนหมู่บ้าน เช่น กองทุนเงินล้าน กองทุนออมสัจจะ ฅาปนกิจหมู่บ้าน
๗. มีกลุ่มอาชีพ กลุ่มสตรี อสม.
๘. ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน

๙. เทศบาลตำบลชมสะอาด มีศักยภาพเพียงพอที่จะรองรับบริการสาธารณะ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

๒) ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑. ประชาชน ผู้นำชุมชน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

๒. ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓. มีโรงเรียนสังกัด สพฐ. จำนวน ๒ โรงเรียน สอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา

๔. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๒ แห่ง สังกัดเทศบาลตำบลชมสะอาด

๕. มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๑ แห่ง

๖. มีวัด จำนวน ๕ แห่ง สำนักสงฆ์ จำนวน ๑ แห่ง

๗. มีการประสานความร่วมมือระหว่างเทศบาลกับส่วนราชการในพื้นที่

๘. มีความสงบไม่ค่อยมีปัญหาด้านความปลอดภัยและด้านมลพิษ

๙. มีกองทุนหมู่บ้านเพื่อช่วยเหลือกัน

๑๐. มีอินเทอร์เน็ตให้บริการประชาชน

๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ป่าไม้ในพื้นที่มีลักษณะเป็นป่าโปร่ง ไม้ยืนต้นมีไม่มากประกอบกับพื้นที่ป่ามีน้อย จะมีอยู่ในพื้นที่สาธารณะ ในพื้นที่ประมาณ ๑๘๖ ไร่

๒. จุดอ่อน (W : Weakness)

๑) ด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ไม่มีแหล่งท่องเที่ยว และอัตลักษณ์ประจำตำบล

๒. ไม่มีสถานที่ประกอบกิจการขนาดใหญ่ ไม่มีโรงงานในพื้นที่

๓. ไม่มีตลาดสดที่ดำเนินการโดยเทศบาล

๔. แหล่งเงินทุนต่างๆ มีน้อย เช่น ธนาคารพาณิชย์ ประชาชนไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อ

๕. เทศบาลเป็นชุมชนที่อยู่ห่างไกลตัวเมือง ขาดของราคาแพง เพราะต้องนำมาจากแหล่งอื่นหรือในเมืองใหญ่ จึงมีการบวกราคาขนส่งเข้าไปอีก เช่น น้ำมัน เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มสินค้าการเกษตรไม่แน่นอน ฯลฯ

๖. ต้นทุนการผลิตการเกษตรค่อนข้างสูง

๒) ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑. คนในวัยทำงาน คนหนุ่มสาวอพยพไปหางานทำในเมืองและต่างประเทศ

๒. ราษฎรยากจน ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียวทำให้ขาดรายได้

๓. ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง

๔. ขาดสถานศึกษาระดับฝึกออาชีพ ขาดแหล่งงานรองรับ แรงงานว่างงานนอกฤดูกาลเก็บเกี่ยวผลผลิต

๕. ปัญหายาเสพติด

๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ขาดแหล่งเก็บกักน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ
๒. การบุกรุกป่า
๓. แหล่งน้ำตื้นเขิน
๔. การใช้สารเคมีเพื่อการเกษตร

๓. โอกาส (O : Opportunity)

๑. มีเส้นทางคมนาคมสะดวก สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ
๒. ได้รับความร่วมมือจากประชาชน และผู้นำหมู่บ้านเป็นอย่างดี
๓. ได้สนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเป็นอย่างดี พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน
๔. ให้ความสำคัญกับปัญหาและความต้องการของประชาชน
๕. จัดสรรงบประมาณอย่างทั่วถึง

๔. ข้อจำกัด (T : Threat)

๑. ปัจจุบันเทศบาลตำบลห้วยเสียด เป็นเทศบาลสามัญ มีงบประมาณจำกัดเมื่อเทียบกับภารกิจหน้าที่ต่างๆ ตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามกฎหมายอื่น ตามภารกิจถ่ายโอนฯ ตามนโยบายท้องถิ่น นโยบายจังหวัดและนโยบายรัฐบาล
๒. งบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลาง ไม่เพียงพอในการบริหารงาน
๓. กฎหมายและระเบียบต่างๆ เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทำให้การปฏิบัติงานขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน
๔. การถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงาน เกิดความล่าช้าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
๕. การพัฒนาบางด้านต้องเป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ทันทั่วทั้งที่ ต้องอาศัยความเสียสละของชุมชนเท่านั้น ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากมาก

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลห้วยเสียด นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขอบข่ายปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มอนาคต
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๑.๑ ถนน	- ถนนเป็นฝุ่นภายในหมู่บ้าน - ถนนคอนกรีตชำรุด - ถนนลูกรังเป็นหลุมเป็นบ่อ	หมู่ที่ ๑- ๙	- ก่อสร้างถนนคอนกรีตภายในหมู่บ้าน - ปรับปรุงซ่อมแซมถนนคอนกรีต - ปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรัง

ขอข่วยปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มอนาคต
๑.๒ น้ำอุปโภคบริโภค	-น้ำอุปโภค บริโภค ไม่เพียงพอ -น้ำประปาไม่ได้มาตรฐาน	หมู่ที่ ๑- ๙	-ก่อสร้างระบบประปา หมู่บ้าน -ขยายเขตประปาให้ เพียงพอ -ปรับปรุงมาตรฐานการ ผลิตน้ำประปา -จัดหาถังน้ำดื่ม
๑.๓ ไฟฟ้า	-ไฟฟ้าส่องสว่าง ภายใน หมู่บ้านไม่เพียงพอ	หมู่ที่ ๑- ๙	-ขยายไฟฟ้าสายพาดดับ ภายในหมู่บ้าน พร้อม ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง ให้เพียงพอ -ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อ การเกษตร
๑.๔ แหล่งน้ำเพื่อ การเกษตร	-คลอง ลำห้วย หนอง ตื้นเขิน -น้ำเพื่อการเกษตร ไม่เพียงพอ -ฝายกักเก็บน้ำชำรุด	หมู่ที่ ๑- ๙	-ขุดลอกคลอง ลำห้วย หนองให้มีน้ำเพียงพอ -ก่อสร้างคลองส่งน้ำ เพื่อการเกษตร -ก่อสร้างปรับปรุง ซ่อมแซมฝายเพื่อกักน้ำไว้ ใช้ในฤดูแล้ง -ขุดเจาะบ่อนบาดาล เพื่อการเกษตร
๑.๕ งานระบายน้ำ	-น้ำท่วมขังในหมู่บ้าน	หมู่ที่ ๑- ๙	-ก่อสร้างร่องระบายน้ำ ภายในหมู่บ้าน -ปรับปรุง ซ่อมแซม ท่อระบายน้ำ

ขอบข่ายปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มอนาคต
๒. ด้านเศรษฐกิจ ๒.๑ รายได้ไม่พอกัน รายจ่าย ๒.๒ ราคาผลผลิตตกต่ำ	-ขาดการส่งเสริมสนับสนุน กลุ่มอาชีพ -ไม่มีเงินทุนในการ ประกอบอาชีพ -ต้นทุนการผลิตสูง เช่น ปุ๋ย การใช้สารเคมี -ผลผลิตไม่มีคุณภาพ	หมู่ที่ ๑- ๙ \ หมู่ที่ ๑- ๙	-ส่งเสริมอาชีพให้กับ ประชาชน -สนับสนุนกลุ่มอาชีพให้มี ความเข้มแข็ง -ส่งเสริมคุณภาพการผลิต และการบริหารจัดการ ด้านการตลาด -ลดต้นทุนการผลิต ใช้ ทรัพยากรที่มีอยู่อย่าง คุ่มค่า
๓. ด้านสังคม ๓.๑ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสขาดการ ดูแล ๓.๒ ความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	-ผู้ด้อยโอกาสขาดอาชีพ และรายได้ -มียาเสพติดในหมู่บ้าน -ปัญหาด้านอาชญากรรม -ขาดอุปกรณ์และ เครื่องมือในการรักษา ความปลอดภัย	หมู่ที่ ๑- ๙ หมู่ที่ ๑- ๙	-สนับสนุนอาชีพให้กับกลุ่ม อาชีพผู้ด้อยโอกาส -จัดชุมชนร่วมกัน แก้ปัญหายาเสพติด -มีชุดปฏิบัติงานด้านการ ป้องกันภัย
๔. ด้านการศึกษา ๔.๑ ปัญหาด้านการศึกษา	-ผู้ปกครองเด็กยากจนไม่มี ความพร้อมในการเลี้ยงดู บุตร -อาคารเรียน,ห้องเรียน และระบบสาธารณูปโภค ขาด -เด็กและเยาวชนขาด คุณธรรม จริยธรรม	หมู่ที่ ๑- ๙ สถานศึกษา ๒ แห่ง	-ผู้ปกครองได้รับการอบรม และเลี้ยงดูบุตรอย่าง ถูกต้อง -มีอาคาร ห้องเรียนที่ เพียงพอแก่การเรียนการ สอน

ขอบข่ายปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มอนาคต
๕.ด้านสาธารณสุข ๕.๑ ปัญหาการระบาดของโรคติดต่อจากยุงและสัตว์อื่น ๕.๒ ปัญหาสุขภาพของผู้สูงอายุไม่ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง ๕.๓ ปัญหาประชาชนไม่มีความรู้ในการดูแลสุขภาพร่างกายและจิตใจ ๕.๔ ปัญหาเด็กเยาวชนขาดความรักความอบอุ่นในครอบครัว	-ประชาชนขาดความรู้และไม่ให้ความร่วมมือในการป้องกันโรค -ผู้สูงอายุได้รับการตรวจสุขภาพไม่ทั่วถึง -ประชาชนไม่ใส่ใจและไม่ใช้เวลาในการดูแลสุขภาพกาย-จิต -ผู้ปกครองไม่ใส่ใจดูแลบุตร ไม่มีเวลาดูแลบุตรหลาน	หมู่ที่ ๑- ๙ หมู่ที่ ๑- ๙ หมู่ที่ ๑- ๙ หมู่ที่ ๑- ๙	-การระบาดของโรคลดลง -ประชาชนมีความรู้และให้ความร่วมมือในการป้องกันโรค -ผู้สูงอายุได้รับการตรวจสุขภาพทุก ๓ เดือน อย่างทั่วถึง -ให้ความสนใจสุขภาพร่างกายและจิตใจมากขึ้น -ผู้ปกครองสนใจและให้ความสำคัญกับการดูแลบุตรหลานมากขึ้น
๖. ด้านแหล่งน้ำ ๖.๑ ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและการอุปโภคบริโภค ๖.๒ แหล่งน้ำต้นเงิน ๖.๓ อุปกรณ์ในการกักเก็บน้ำชำรุด	-แหล่งกักน้ำไม่เพียงพอ -ไม่มีน้ำประปา -น้ำประปาไม่เพียงพอ -คูคลอง ฝาย เหมือง อ่างเก็บน้ำต้นเงิน -ปัญหาน้ำท่วม -บ่อโยก -บ่อบาดาล -ถังเก็บน้ำฝน	หมู่ที่ ๑- ๙ หมู่ที่ ๑-๙ หมู่ที่ ๑-๙	-สร้างและพัฒนาแหล่งน้ำ เช่น สร้างอ่างเก็บน้ำ ขุดสระ สร้างฝาย ขุดคลอง เจาะบ่อบาดาล ขุดบ่อน้ำตื้น -สร้างระบบประปา -ปรับปรุงระบบประปา -สร้างถังกักเก็บน้ำฝน -ขุดลอกคลอง ฝาย อ่างเก็บน้ำ -ปรับปรุงระบบส่งน้ำ -ซ่อมแซมปรับปรุงให้ใช้งานได้ดี มีคุณภาพเพียงพอแก่ความต้องการ

ขอบข่ายปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มอนาคต
๗. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๗.๑ ปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	-ปัญหาขยะมูลฝอยกำจัดไม่ถูกวิธี	หมู่ที่ ๑-๙	-มีการทิ้งขยะอย่างถูกวิธีและใช้ประโยชน์จากขยะ
๘. ด้านการเมืองและการบริหาร	-ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในทางการเมือง การปกครอง และ กฎหมาย -ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของรัฐ -สมาชิกเทศบาล พนักงานเทศบาล ยังไม่เข้าใจในบทบาท หน้าที่ ขาดจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงาน -วัสดุ ครุภัณฑ์ และเครื่องใช้สำนักงานไม่เพียงพอ -การจัดเก็บรายได้ไม่ได้เต็มที่ -ประชาชนไม่เข้าใจในหน้าที่การเสียภาษี	หมู่ที่ ๑- ๙	-ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น -ประชาชนเข้าร่วมในการจัดทำประชาคมมากขึ้น -ประชาชนร่วมตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลมากขึ้น -สมาชิกเทศบาล พนักงานเทศบาลเข้าใจในบทบาทหน้าที่ มีวิสัยทัศน์และปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ -มีอุปกรณ์ในการทำงานที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพ

ผลการวิเคราะห์ผังเมืองรวมหรือผังเมืองรวมเฉพาะเพื่อกำหนดแนวทางกายภาพในมิติพื้นที่

๑. เขตพื้นที่สงวน คือ เขตที่ต้องสงวนและรักษาไว้ เพื่อความสมดุลของระบบนิเวศและสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ ถ้าหากมีการบุกรุกทำลายจะก่อให้เกิดความเสียหาย และความเป็นอยู่ของประชากรโดยรวม ได้แก่ เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ยังมีสภาพป่าสมบูรณ์

๒. เขตพื้นที่อนุรักษ์ คือ เขตที่จำเป็นต้องรักษาสภาพธรรมชาติให้คงอยู่หรือฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพธรรมชาติเดิมเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ และหากจำเป็นต้องนำพื้นที่มาใช้ประโยชน์ควรมีการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสม ได้แก่ พื้นที่ป่าชุมชน พื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ ศิลปกรรม และพื้นที่น้ำที่สำคัญ

๓. เขตพื้นที่การพัฒนา คือเขตที่มีความเหมาะสมในการที่จะนำมาใช้เป็นพื้นที่เมือง พื้นที่เกษตรกรรมและพื้นที่อุตสาหกรรม จึงควรทำการพัฒนาและวางแผนการใช้ที่ดินให้มีประสิทธิภาพซึ่งในเขตพัฒนานี้คือเขตพื้นที่นอกเมืองใช้สำหรับพัฒนาทางด้านการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและ สังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	สำนักปลัด
๒	การพัฒนาคุณภาพชีวิต	บริการชุมชนและ สังคม	การศึกษา	สำนักปลัด	กองคลัง
		บริการชุมชนและ สังคม	สังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด	กองคลัง
		บริการชุมชนและ สังคม	สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	สำนักปลัด	กองช่าง
๓	การพัฒนาด้านการจัด ระเบียบสังคม และการ รักษาความสงบเรียบร้อย	บริหารงานทั่วไป	รักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	กองช่าง
๔	การพัฒนาการบริหาร จัดการและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	บริการชุมชนและ สังคม	สาธารณสุข	สำนักปลัด	กองคลัง, กองช่าง
		การเศรษฐกิจ	การเกษตร	สำนักปลัด	กองช่าง
๕	การพัฒนาการ ศิลปวัฒนธรรมจารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น	บริการชุมชนและ สังคม	การศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ	สำนักปลัด	กองคลัง
๖	การพัฒนาการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดี	บริหารงานทั่วไป	งานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	กองช่าง
		บริการชุมชนและ สังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	สำนักปลัด
รวม	-	-	-	-	-